

מסכת גיטין

פרק ו

א. האומר התקבל גט זה לאשתי או הולך גט זה לאשתי, אם רצה לחזור, יחזור. האשה שאמרה, התקבל לי גטי, אם רצה לחזור, לא יחזור. לפיכך, אם אמר לו הבעל, אי אפשי שתקבל לך אלא הולך ונתן לך, אם רצה לחזור, יחזור. רבן שמעון בן גמליאל אומר, אף האומרת טל לי גטי, אם רצה לחזור, לא יחזור:

ב. האשה שאמרה, התקבל לי גטי, צריכה שתי כתי יעדים, שנים שאומרים בפנינו אמרה ושנים שאומרים בפנינו קבל וקרע, אפלו הן הראשונים והן האחרונים, או אחד מן הראשונים ואחד מן האחרונים ואחד מצטרף עמהן. נערה המארסה, היא ואביה מקבלין את גטה. אמר רבי יהודה, אין שתי ידים זוכות פאחת, אלא אביה מקבל את גטה בלבד. וכל שאינה יכולה לשמר את גטה, אינה יכולה להתגרש:

ג. קטנה שאמרה התקבל לי גטי, אינו גט עד שיגיע גט לידה. לפיכך אם רצה הבעל לחזור, יחזור, שאין קטן עושה שליח. אבל אם אמר לו אביה, צא והתקבל לבתי גטה, אם רצה להחזיר, לא יחזיר. האומר תן גט זה לאשתי במקום פלוני, ונתנו לה במקום אחר, פסול. הרי היא במקום פלוני, ונתנו לה במקום אחר, פשר. האשה שאמרה התקבל לי גטי במקום פלוני, וקבלו לה במקום אחר, פסול. רבי אליעזר מכשיר. הבא לי גטי ממקום פלוני והביאו לה ממקום אחר, פשר:

ד. הבא לי גטי, אוכלת בתרומה עד שיגיע גט לידה. התקבל לי גטי, אסורה לאכל בתרומה מיד. התקבל לי גטי במקום פלוני, אוכלת בתרומה עד שיגיע גט לאותו מקום. רבי אליעזר אוסר מיד:

ה. האומר, כתבו גט ונתנו לאשתי, גרשה, כתבו אגרת ונתנו לה, הרי אלו יכתבו ויתנו. פטרוה, פרנסוה, עשו לה כנמוס, עשו לה כראוי, לא אמר כלום. בראשונה היו אומרים, היוצא בקולר ואמר, כתבו גט לאשתי, הרי אלו יכתבו ויתנו. חזרו לומר, אף המפרש והיוצא בשירא. רבי שמעון שזורי אומר, אף המסכן:

ו. מי שהיה משלף לבור ואמר, כל השומע את קולו יכתב גט לאשתו, הרי אלו יכתבו ויתנו. הבריא שאמר, כתבו גט לאשתי,

רצה לשחק בה. מעשה בבריא אחד שאמר, כתבו גט לאשתי,
ועלה לראש הגג ונפל ומת. אמר רבן שמעון בן גמליאל, אמרו
חכמים, אם מעצמו נפל, הרי זה גט. אם הרוח דחאתו, אינו גט:

ז. אמר לשנים, תנו גט לאשתי, או לשלשה, כתבו גט ותנו
לאשתי, הרי אלו יכתבו ויתנו. אמר לשלשה, תנו גט לאשתי, הרי
אלו יאמרו לאחרים ויכתבו, מפני שעשאן בית דין, דברי רבי
מאיר. וזו הלכה העלה רבי חנינא איש אונו מבית האסורין, מקבל
אני באומר לשלשה, תנו גט לאשתי, שיאמרו לאחרים ויכתבו,
מפני שעשאן בית דין. אמר רבי יוסי, נוימינו לשליח, אף אנו
מקבלין, שאפלו אמר לבית דין הגדול שפירושלים, תנו גט
לאשתי, שילמדו ויכתבו ויתנו. אמר לעשרה, כתבו גט לאשתי,
אחד כותב ושנים חותמין. כלכם כתבו, אחד כותב וכלם חותמין.
לפיכך, אם מת אחד מהם, הרי זה גט בטל: